

کنشهای رشد نرخ تورم بر زندگی کارگران و مزدبگیران

زینت میرهاشمی

ششم اردیبهشت ماه هشتاد و هفت

کارگران و مزدبگیران ایران سال ۸۷ را در شرایط سختی آغاز کردند. قیمت مواد غذایی طی ماه اول سال جدید رشدی بی سابقه داشته است. نان، اصلی ترین ماده غذایی گران شده است. پایوران رژیم درهراس از رویاروئیهایی که در سال جدید شکل خواهد گرفت، شیدانه نامگذاری سال جدید را با مسائل اقتصادی همساز کردند. ولی فقیه سال جدید را سال «نوآوری و شکوفایی» نامید و گماشته اوسال «تحولات بزرگ و...». همین رویکرد نشان دهنده فاجعه پس رفت اقتصادی و خرابتر شدن وضعیت معاشی مردم است.

سال جدید با اعتصاب گسترده کارگران کیان تایر (لاستیک البرز) آغاز شد. روزشنبه ۲۴ فروردین، صدها کارگر شرکت کیان تایر در همایشی اعتراضی، جاده تهران - اسلامشهر را بستند. اعتراض کارگران به دنبال خصوصی سازی، تهدید به بسته شدن این واحد تولیدی و بیکاری کارگران و عدم پرداخت ماهها حقوق آنان است. گارد سرکویگرویزه روزشنبه ۲۴ فروردین در تاریکی شب به کارخانه یورش برده و با خراب کردن دیوار آن به ضرب و شتم کارگران پرداخت و تعدادی از آنها را دستگیر کرد. رویارویی وحشیانه رژیم در برابر کارگرانی که با دستان خالی میارزه می کنند و سلاح شان اراده و اتحاد آنان برای بر آورده شدن خواسته شان است، نشانگر وحشت از پیوستگی، همبستگی و تداوم سلسله اعتراضهای کارگری است که در هفته های اخیر شدت یافته است. دستگیریهای اخیر فعالان کارگری منجمله از کارخانه نیشکر هفت تپه نشان داده است که اگر چه این سرکوبیها مانع گسترده شدن این حرکتها اعتراضی می شود اما دولت پاسداران، توان و قدرت خاموش کردن صدای کارگرانی که جز زنجیر هایشان چیزی برای از دست دادن ندارند را ندارد. هزاران کارگر نیشکر هفت تپه بار دیگر دست به اعتصاب زدند. همایش اعتصابی کارگران نیشکر هفت تپه که از روز سه شنبه ۲۰ فروردین آغاز شده، در ادامه حرکتهای اعتراضی قبلی برای دریافت ماهها حقوق عقب مانده شان است.

هیات مدیره این شرکت که با باندهای مافیایی وابسته به قدرت شریکند برای تفرقه در میان کارگران، بخشی از حقوق عقب افتاده را به نیمی از کارگران اعتراضی پرداختند اما کارگران همبستگی خود را نشان دادند و برای دریافت حقوق همه کارگران بار دیگر متحدانه دست به اعتصاب زدند. در روزهای گذشته همچنین تجمع اعتراضی کارگران ایران صدرا مورد یورش نیروهای انتظامی قرار گرفت.

برآیند جراحیهای بزرگ روزهای اخیر در کابینه پاسداران در سخنرانیهای اخیر احمدی نژاد مشاهده می شود. روز آینه ۲۳ فروردین، احمدی نژاد به توجیه تصفیه کابینه پرداخت. وی ادعا کرد که جلوی تورم پیش بینی شده ۷۰ درصدی را گرفته است و مشکلات حل شده است. وی مانند همیشه با مشتتهایی گره کرده در هوا دشمنانی بدون نام و نشان در جناح های رقیب را که قصد داشتند میز «اصلاحات» اقتصادی و سیاسی وی را بر هم بزنند را زیر ضرب گرفت.

احمدی نژاد روز پنجشنبه ۲۲ فروردین در مشهد اعلام کرد که: «باید خودمان را برای جراحیهای بزرگ و... آماده کنیم.»

مجموعه سخنرانی وی طی دوروز آدینه و پنجشنبه، نشان دهنده عمق بحران حکومتی است که یک طرف آن دعوا بین چپاولگران و ظالمان مجهز به ابزارهای سرکوب و طرف دیگر مردمی هستند که بیکره حکومت را قبول ندارند و حق خود را حکومتی دموکراتیک برخواسته از رای آزاد خود می دانند.

احمدی نژاد در رابطه با مفسدان اقتصادی گفت: «وقتی قرار می شود با یکی از دستهای آلوده برخورد شود هزاران دست به حمایت از وی برمی خیزند و به انحاء مختلف به اعمال فشار می پردازند.» این حرفها داستان آلوده پایوران رژیم در استثمار مردم و فقیرتر کردن آنها را نشان می دهند. فاسدانی که احمدی نژاد در مورد آنان صحبت می کند، ستون فقرات رژیم را تشکیل می دهند. براساس آمار داده شد در سخنرانی اخیر احمدی نژاد که دیگر پایوران رژیم آن را غیر واقعی (کمتر از واقعیت) می دانند واردات در دوران دولت وی به ۴۵ میلیارد دلار و صادرات به ۲۱ میلیارد دلار رسیده است. با توجه به رشد نقدینگی و بالارفتن بهای نفت خام و افزایش پول در دست مافیای قدرت، واردات بیش از دوبرابر صادرات هزینه بسیار سنگینی برای کارگران و صنایع تولیدی در ایران داشته است. هزینه سنگین این عدم تعادل واردات و صادرات فقر بیشتر مردم و بیکاری کارگران ورکود و بحرانی است که صنایع تولیدی با آن روبرو شدند.

براساس آمارهای منتشر شده در رسانه های دولتی و برخلاف حرفهای پوچ ولی فقیه و احمدی نژاد در سال ۸۷ اقتصاد ایران بحرانی تر و وضعیت زندگی مردم خرابتر خواهد شد. آسیبها و زیانهای ناشی از بحران اقتصادی در گام اول و به طور مستقیم بر زندگی کارگران و مزدبگیران اثر خواهد گذاشت.

در حالی که درآمد نفت به طرز بی سابقه به بشکه ای بیشتر از ۱۱۰ دلار رسید، وضعیت نابسامان اقتصادی در ایران نه تنها بهتر نشد بلکه با بالا رفتن قیمتها، افزایش نقدینگی و نیز بالا رفتن نرخ تورم، بیکاری افزایش پیدا کرده و وضعیت معاشی مردم نسبت به قبل بدتر شده است. این در حالی است که پایوران رژیم در آغاز سال ۸۶ مدعی بودند که نرخ تورم به تک رقمی و بیکاری را کاهش خواهند داد. آنان از طرحهای بسیاری صحبت کردند اما در پایان این سال دیدیم که وضع خرابتر از قبل شد.

پاسدار احمدی نژاد در اولین جلسه دولت پاسداران در سال جدید، سال ۸۷ را سال «جهشهای بزرگ به سمت قله های افتخار» و «انجام کارهای بزرگ» در تحولات اقتصادی دانست. اما در پس این شعارها، سایت «تابناک» وابسته به محسن رضایی، دبیر مجمع تشخیص مصلحت، بخشی از بگومگوهای پشت پرده خودیها را منتشر کرده است.

پایگاه اینترنتی «تابناک» آمارهای منتشر شده از سوی مراکز دولتی را مورد «تشکیک» قرار داده و می نویسد: «در حالی که در آمد نفتی کشور از ۶۳ میلیارد دلار در سال ۱۳۸۵ به درآمد بی سابقه ۷۵ میلیارد دلار در سال ۱۳۸۶ رسید، رشد اقتصادی کشور تنها نیم درصد افزایش داشته است.»

در همین جا آمده است: «متوسط نرخ رسمی تورم از ۱۳,۶۰ با افزایش ۵ درصدی از مرز ۱۸ درصد گذشت و شاخص قیمتها در ماههای پایانی سال ۸۶، گرانی بیش از ۲۰ درصدی را نسبت به پایان سال ۱۳۸۵ نشان داد.»

این منبع رسیدن هزینه های دولت به مرز ۳۰۰ هزار میلیارد تومان در سال ۸۷ را «خطر جهش تورمی مجدد» دانسته است. تابناک سال جدید را «آخرین فرصت» برای رژیم در حل مسائل اقتصادی دانسته و می نویسد: «با توجه به شرایط اقتصادی جهان، کاهش ارزش دلار و رکود اقتصادی، سال ۸۷ آخرین فرصت ایران برای استفاده از درآمد نفتی در جهت ایجاد جهش در توسعه اقتصادی کشور باشد.»

در پی ادعاهای پایوران رژیم بر سر تک رقمی کردن نرخ تورم و کاهش بیکاری در سال ۸۶، بی‌پایگی آمارهای داده شده آشکار شد. وزیر اقتصاد و دارایی رژیم اعتراف کرد که: «دولت در زمینه مهار تورم در سال ۸۶ به اهداف خود نرسید و سال گذشته تورم ۴ تا ۵ درصد بالاتر از سال قبل بود.»

این اعتراف در حالی صورت می‌گیرد که احمدی نژاد نعره «عبور از پلکانهای ترقی» و «تحولات مهم اقتصادی» را سر میدهد. گزارش بخش اقتصادی روزنامه اعتماد ۲۱ فروردین، ضمن برشماری رشد نقدینگی و تورم با توجه به آمارهای بانک مرکزی می‌نویسد: «اما در پایان سال ۸۶ تمامی پیش‌بینیهای دولت درست از کار در نیامد و نقدینگی ۱۵۵ هزار میلیارد تومانی تورم بیش از ۱۸ درصدی را به دنبال داشت. این در حالی است که بر اساس برنامه قرار بود حجم نقدینگی در پایان برنامه به ۱۳۶ هزار میلیارد تومان برسد و نرخ تورم نیز تک رقمی شود.»

برآیند رویدادها و رهیافتهای اتخاذ شده از طرف پایوران رژیم نشان می‌دهد که هیچ ساز و برگ جدیدی که بتواند بهبودی در وضعیت بحرانی موجود کار ساز باشد وجود ندارد. «قله‌های افتخار» احمدی نژاد فقط فقر و بدبختی بیشتر برای مردم به ارمغان خواهد آورد.

سال جدید را به بهترین صورت یکی از کارگران معدن سنگرود تشریح می‌کند. این کارگر یکی از ۶۰۰ کارگر معدن سنگرود گیلان است که ۱۷ ماه حقوق خود را نگرفته‌اند. این کارگران که در شرایط بسیار سختی کار می‌کنند، نسبت به عدم پرداخت حقوق و مطالباتشان معترض هستند. روز سه‌شنبه ۶ فروردین یکی از کارگران معدن به خبرنگار آژانس ایران خبر گفت: «امسال عید برای ما هیچ چیزی از شادی به همراه نداشت. مافقط شرمنده خانواده خودمان بودیم، نتوانستیم به بچه‌هایمان عیدی بدهیم، آیا بچه‌های ما دل ندارند؟ آیا عیدی فقط برای آقا زاده‌هاست؟ به خدا اگر زن و بچه نداشتم دلم می‌خواست خودم را می‌کشتم تا از این وضعیت خلاص می‌شدم. همه‌اش تحقیر و توهین می‌شویم. هیچکس به فکر و ما وضعیت ما نیست، بارها پیگیری کرده‌ایم بارها دنبال پرداخت حقوقمان بوده‌ایم اما کسی دنبال نکرده است. چرا؟ چون خودشان در بهترین خانه‌ها با بهترین وسایل رفاه و آسایش خوشگذرانی می‌کنند دیگر جایی برای این باقی نمی‌ماند که دردمان را بفهمند. کسی نمی‌فهمد که ما از بس تحت فشار بدبختیهایمان هستیم به خانه‌ها که می‌رسیم آن فشار را روی زن و بچه‌های بدبختمان خالی می‌کنیم. دلم پراست، حیف که زشت است ولی دلم می‌خواهد يك فصل از این همه بدبختی گریه کنم. ولی همیشه مجبورم که گریه خودم را فرو بخورم.»

در ماه گذشته محمود صالحی عضو سندیکای کارگران خباز شهر سفز که بر اساس حکم بیدادگاه شهر سفز به زندان محکوم شده بود پس از یکسال زندان روزیکشنبه ۱۸ فروردین ۱۳۸۷ با قرار وثیقه سنگین از زندان آزاد شد. آزادی آقای محمود صالحی در نتیجه پایداری خود او و تلاش جهانی در همبستگی با فعالان کارگری که در زندان هستند صورت گرفت.

آزادی محمود صالحی یک پیروزی برای جنبش کارگری است.

همچنین در ماه گذشته آقای رضا غلامحسینی عضو سندیکای شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه به ۶ ماه حبس تعلیقی محکوم گردید.

زینت میرهاشمی

اول اردیبهشت ۱۳۸۷

Zinat_mirhashemi@yahoo.fr